



Warszawa, 18 lutego 2022 r.

GENERALNY DYREKTOR OCHRONY ŚRODOWISKA

DOOŚ-WDŚZOO.420.54.2021.mro.7

DECYZJA

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2021 r. poz. 735, ze zm.), dalej Kpa, oraz art. 80 ust. 2 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2022 r. poz. 2373, ze zm.), dalej ustawa ooś, po rozpatrzeniu odwołania Gminy Miejskiej Legionowo z 6 września 2021 r. od decyzji Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie z 23 sierpnia 2021 r., znak: WOOŚ-II.420.131.2020.PT.5, odmawiającej wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia pn.: *Zmiana lasu, niestanowiącego własności Skarbu Państwa, na użytek rolny, na działce o numerze ewidencyjnym 38, w obrębie 7, położonej w Gminie Legionowo,*

utrzymuję w mocy ww. decyzję.

Uzasadnienie

Cytowaną w sentencji decyzją z 23 sierpnia 2021 r. RDOŚ w Warszawie, po rozpatrzeniu wniosku Gminy Miejskiej Legionowo z 3 grudnia 2020 r., na podstawie art. 71 ust. 2 pkt 2 w związku z art. 80 ust. 2 ustawy ooś, odmówił wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedmiotowego przedsięwzięcia.

W dniu 7 września 2021 r. odwołanie od powyższej decyzji wniosła Gmina Miejska Legionowo. Odwołanie zostało wniesione z zachowaniem terminu przewidzianego w art. 129 § 2 Kpa – decyzja RDOŚ w Warszawie z 23 sierpnia 2021 r. została doręczona skarżącemu w dniu 26 sierpnia 2021 r.

W odwołaniu skarżący wskazał, że w przedmiotowej sprawie nie zaistniały przesłanki do odmowy wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, w tym wymienione w art. 80 ust. 2 ustawy ooś, oraz podniósł zarzuty naruszenia:

1. art. 7 oraz art. 7a Kpa przez naruszenie interesu społecznego oraz nierozstrzygnięcie wątpliwości prawnych na korzyść strony;
2. art. 9 oraz art. 10 Kpa przez nieinformowanie stron o okolicznościach faktycznych i prawnych oraz niezapewnienie możliwości czynnego udziału strony w postępowaniu;

3. art. 80 ust. 2 ustawy ooś przez przyjęcie, że planowane przedsięwzięcie jest niezgodne z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.

Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska, ustalił i zważył, co następuje.

Przedmiotowe przedsięwzięcie polega na zmianie lasu, niestanowiącego własności Skarbu Państwa, o powierzchni 0,1279 ha na użytek rolny, znajdującego się na działce o nr ew. 38, położonej w obrębie 7, w miejscowości Legionowo. Planowane przedsięwzięcie jest zlokalizowane w granicach administracyjnych miasta. Inwestycja stanowi zatem przedsięwzięcie mogące potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, o którym mowa w § 3 ust. 1 pkt 88 lit. d rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. poz. 1839), tj.: zmiana lasu na użytek rolny w granicach administracyjnych miast. W związku z powyższym, zgodnie z art. 71 ust. 2 pkt 2 ustawy ooś, wymaga uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Zgodnie z art. 75 ust. 1 pkt 1 lit. d ustawy ooś organem właściwym do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla analizowanego przedsięwzięcia jest RDOŚ w Warszawie. Jak wynika natomiast z art. 127 § 2 Kpa w związku z art. 127 ust. 3 ustawy ooś, GDOŚ jest organem właściwym do rozpatrzenia przedmiotowego odwołania.

Zgodnie z art. 138 § 1 pkt 1 Kpa organ odwoławczy może utrzymać w mocy zaskarżoną decyzję. Będzie to miało miejsce wówczas, gdy w wyniku ponownego rozpoznania sprawy, rozstrzygnięcie organu odwoławczego jest zgodne z rozstrzygnięciem organu pierwszej instancji zawartym w zaskarżonej decyzji. Organ administracji, wydając w postępowaniu odwoławczym decyzję utrzymującą w mocy zaskarżoną decyzję, zajmuje stanowisko, że rozstrzygnięcie organu pierwszej instancji jest prawidłowe, zarówno co do zgodności z prawem, jak i co do istoty. W ocenie GDOŚ rozstrzygnięcie podjęte przez RDOŚ w Warszawie decyzją z 23 sierpnia 2021 r. jest prawidłowe i nie narusza przepisów prawa w stopniu uzasadniającym jej uchylenie.

Stosownie do art. 80 ust. 2 ustawy ooś właściwy organ wydaje decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach po stwierdzeniu zgodności lokalizacji przedsięwzięcia z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, jeżeli plan ten został uchwalony.

Planowane przedsięwzięcie położone jest na obszarze objętym miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego zatwierdzonym uchwałą Nr XLI/492/2001 Rady Miejskiej w Legionowie z 10 października 2001 r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Legionowa (Dz. Urz. Woj. Mazow. Nr 82, poz. 1736), dalej MPZP. Zgodnie z wypisem oraz wyrysem z miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego z Urzędu Miejskiego w Legionowie z 3 grudnia 2020 r., znak: Pp.6727.372.2020, działka o nr ewid. 38 położona jest w obszarze objętym MPZP oznaczonym symbolem MN/Ls. Informacje zawarte w MPZP wskazują, iż obszary oznaczone symbolem MN/Ls stanowią tereny działek z użytkami leśnymi w obszarze zabudowy mieszkaniowej.

Zgodnie z § 24 MPZP plan ustala wycofywanie funkcji rolniczych w mieście oraz zakaz realizacji nowych obiektów związanych z rolnictwem. Z powyższego wynika, iż charakter planowanego przedsięwzięcia stoi w sprzeczności z ww. przepisem, ponieważ jego realizacja doprowadziłaby do nadania użytkowi leśnemu klasyfikacji użytków rolnych, które pełnią również

funkcje rolnicze. Nie budzi zatem wątpliwości organu odwoławczego, że lokalizacja przedmiotowego przedsięwzięcia jest niezgodna z ustaleniami analizowanego MPZP.

Odnosząc się do stanowiska skarżącego, że MPZP dopuszcza zmianę obszarów oznaczonych symbolem MN/Ls na cele nieleśne oraz pod zabudowę mieszkaniową, wskazać należy, że kwestia ta znajduje się poza zakresem niniejszego postępowania, bowiem jego przedmiotem, zgodnie z wnioskiem Gminy Miejskiej Legionowo z 3 grudnia 2020 r., nie są przedsięwzięcia polegające na wylesieniu i realizacji zabudowy mieszkaniowej, tylko przedsięwzięcie polegające na zmianie lasu na użytek rolny. Z treści § 36 ust. 17 MPZP wynika, iż w MPZP są przewidziane zmiany przeznaczenia terenów leśnych dla działek oznaczonych symbolem MN/Ls na cele nieleśne, natomiast wykluczony zostaje jeden z rodzajów klasyfikacji nieleśnych, czyli zmiana na użytek rolny, co wyraźnie wynika z wcześniej przywołanej interpretacji § 24 MPZP. Dodatkowo podkreślić należy, że zgodnie z art. 7 ust. 1 ustawy z dnia 3 lutego 1995 r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych (Dz. U. z 2021 r. poz. 1326, ze zm.) przeznaczenia gruntów rolnych i leśnych na cele nierolnicze i nieleśne, wymagającego zgody, o której mowa w ust. 2, dokonuje się w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego, sporządzonym w trybie określonym w przepisach o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym. W orzecznictwie sądowym podkreśla się również stanowisko, iż ww. przepis stanowi odzwierciedlenie ogólnej zasady, że jeśli przeznaczenie gruntów rolnych i leśnych na cele nierolnicze i nieleśne wymaga zgody właściwego organu administracji, to taka zmiana przeznaczenia może nastąpić jedynie w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego (por. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie z 19 lipca 2012 r., sygn. akt: II OSK 761/11).

Powyższe oznacza, że lokalizacja przedmiotowego przedsięwzięcia jest niezgodna z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Brak zgodności lokalizacji przedsięwzięcia z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego stanowi podstawę do odmowy wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach (por. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z 29 lutego 2012 r., sygn. akt: IV SA/Wa 1609/11). Nie sposób zatem zgodzić się ze skarżącym, iż RDOŚ w Warszawie naruszył art. 7 oraz art. 7a Kpa. Decyzja organu pierwszej instancji jest prawidłowa i nie narusza przepisów prawa, a w sprawie brak jest wątpliwości co do treści normy prawnej, która była podstawą podjętego rozstrzygnięcia, co więcej, na takie wątpliwości nie powołuje się skarżący. Przepis § 24 MPZP jasno wskazuje na niezgodność lokalizacji przedmiotowego przedsięwzięcia z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, brak jest jakichkolwiek wątpliwości w tym zakresie. W konsekwencji nietrafiony jest również zarzut naruszenia art. 80 ust. 2 ustawy ooś.

Odnosząc się do stwierdzenia skarżącego, że RDOŚ w Warszawie naruszył art. 9 oraz art. 10 Kpa przez brak informowania stron o okolicznościach faktycznych i prawnych oraz brak możliwości czynnego udziału strony w postępowaniu, wskazać należy, że skarżący nie sprecyzował, o jakich okolicznościach faktycznych i prawnych nie został poinformowany przez organ pierwszej instancji, ani jakich czynności nie mógł podjąć bez własnej winy w postępowaniu, ani jakie miało to znaczenie dla rozstrzygnięcia przedmiotowej sprawy. Z tego też względu GDOŚ nie jest w stanie szczegółowo odnieść się do podniesionego zarzutu. Niezależnie jednak od powyższego, organ

odwoławczy nie stwierdził, aby w postępowaniu pierwszoinstancyjnym doszło do naruszenia przywołanych przez skarżącego przepisów.

Mając na uwadze zasadę dwuinstancyjności postępowania administracyjnego, którego istotą jest zapewnienie stronom prawa do dwukrotnego rozpatrzenia i rozstrzygnięcia sprawy, GDOŚ w ramach postępowania odwoławczego dokonał analizy zgromadzonego materiału dowodowego, w tym wniosku Gminy Miejskiej Legionowo z 3 grudnia 2020 r., zaskarżonej decyzji oraz wniesionego odwołania. W toku postępowania odwoławczego organ drugiej instancji rozpatrzył sprawę w pełnym zakresie co do okoliczności faktycznych, jak i prawnych, nie znajdując podstaw uzasadniających uchylenie decyzji RDOŚ w Warszawie z dnia 23 sierpnia 2021 r.

W związku z powyższym orzeczono jak w sentencji.

Pouczenie

- niniejsza decyzja jest ostateczna w administracyjnym toku instancji. Na decyzję, zgodnie z art. 50 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2022 r. poz. 329), dalej Ppsa, służy skarga wnoszona na piśmie do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, za pośrednictwem GDOŚ, w terminie 30 dni od dnia otrzymania decyzji;
- wnoszący skargę na niniejszą decyzję, zgodnie z art. 230 Ppsa w związku z § 2 ust. 3 pkt 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2021 r. poz. 535), obowiązany jest do uiszczenia wpisu od skargi w kwocie 200 zł. Skarżący, co wynika z art. 239 Ppsa, może być zwolniony z obowiązku uiszczenia kosztów sądowych;
- wnoszącemu skargę, zgodnie z art. 243 Ppsa, może być przyznane, na jego wniosek, prawo pomocy. Wniosek ten wolny jest od opłat sądowych.



z upoważnieniem
Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska
Zastępcy Generalnego Dyrektora
Ochrony Środowiska

Maryla Kajs

Otrzymują:

1. Gmina Miejska Legionowo, Urząd Miejski w Legionowie, ul. Józefa Piłsudskiego 41, 05-120 Legionowo
2. Pozostałe strony postępowania na podstawie art. 49 § 1 Kpa w związku z art. 74 ust. 3 ustawy o oś

Do wiadomości:

1. Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Warszawie